

ДОБРОВОЛНО ДОЗИРАНО МИСЛЕНЕ

Ограниченото мислене е много често срещано нещастие и слабост на човешкият род. То е присъщо за човека по същия начин, както болестта, старостта и смъртта.

Неспособността да се мисли нашироко (размишлява) идва от естествената

същност на плътския, смъртен човек. Този сложен проблем обаче има и друга причина. Не само смъртността и физическата немощ ограничават ширината и дълбочината на мисленето на човека. Друга, много по-сериозна причина е неговият избор, личното му решение. В допълнение към естествените фактори, самият човек доброволно избира ограничен, едностранчив начин на мислене. Или, така да се каже, дозирано, рамково мислене.

Вследствие на това, много жизненоважни въпроси остават за тях запечатана тайна. Човек не е в състояние да обхване с ума си цялата мисъл, защото тя просто не се побира в него. Разновидностите на рамковото мислене не могат да бъдат преброени. Някой е обсебен от политиката и не вижда нищо друго, друг от икономиката, трети от богатството, което прави свой бог, или спортът, който дава смисъл на живота му. И така нататък...

Но най-опасни са „задънените улици“ на религиозния светоглед, в които мнозина вкарват себе си, заради ограниченото си мислене. Това се проявява ясно, когато човека се сблъска с текстове от Божието Слово. Той чете Библията и не може да разбере какво чете.

Смисълът му се изплъзва, защото неговото ограничено мислене не му позволява да схване прочетеното.

Един малък пример: Човек, например, се препъва в историята на Стария Завет за хвърления мъртвец в гроба на Елисей, който оживял (4Царе 13:21).

Той чете за този невероятен случай и как си го обяснява?

Най-вероятно не може. За него е по-лесно да поиска професионално тълкуване. А там винаги са готови да предложат „истината“, че щом в древни времена костите на пророка могат да възкресяват мъртвите, значи, че и днес костите, т.е. "мощите" на праведните, „светиите“, вършат чудеса и знамения. И следователно, вярващите хора трябва да почитат "светите" мощи.

Чувате тази църковна интерпретация и се изумявате.

Не на това тълкуване, защото няма какво да се чудите на религиозните спекуланти, но вие сте изненадани, че хората им вярват. Ограниченото, рамково мислене е очевидно! Хората не разбират, че в Библията не става дума за костите на пророка и за почитането им. А в нея е писано за силата и възможностите на Бога, Живия Бог, Който трябва да бъде почитан, а не мъртвите кости на някой светия! Бог, в древни времена, е използвал този случай в труден за народа Му час, пред заплахата от нападението на завоеватели. Виждайки това чудо, народа си спомня за своя Бог и се обръща към Него за помощ. Това е значението на тази старозаветна библейска история.

Друг пример: Атеистите се подиграват с учението на Христос. Защо? Защото, ако го признаят, на тях веднага ще им се наложи да констатират своята несъстоятелност и да се съгласят с необходимостта да променят себе си. А това не влиза в техните планове и желания. Те искат да останат такива, каквито са. И нямат друг избор, освен да критикуват проповедта на планината.

Или, защо еволюционистите все още упорито и направо пренебрегващи здравия разум, прокламират своята еволюционна теория? Защо го правят, щом тя отдавна е напълно опровергана от самата наука? Причината е подобна. Еволюционната теория им позволява да си останат каквито са, а не да растат в духовното си усъвършенствуване, към което призовава Христовото учение. Такива, за съжаление, са хората, които отхвърлят широтата на мисленето (размишлението).

Ако "адептът" (посветен последовател на някое учение) не иска да разбере нещо, тогава е безполезно да му се разяснява. Защото той е вкарал мисленето си в рамка, в ограничение, в доза. Сам Христос, чрез Божествената сила, знамения и чудеса, не е могъл да обясни нищо на хората, които не са искали да Го слушат.

Как можеш да кажеш и да покажеш нещо на някой, който е затворил очи и е запушил ушите си пред теб? Умишлената умствена слепота и глухота на хората е описана още от древните пророци. Господ Исус е споменавал думите им: "Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат, чуват, а не слушат, нито разбират. Над тях се изпълнява Исаевото пророчество, което казва: „С уши ще чуете, а никак няма да разберете, и с очи ще гледате, а никак няма да видите. Защото сърцето на тези люде е задебеляло, и с ушите си тежко чуват, и очите си склониха, да не би да видят с очите си и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и Аз да ги изцеля.“ (Матей 13:13-15)

Точно така са постъпили фарисеите, виждайки и слушайки Христос. Те не са видяли и чули нищо, защото не са искали това. Да гледат и слушат Христос, е било неизгодно за тях, и в крайна сметка, те решили да Го осъдят на смърт, за да не им пречи. Днес, все още има, макар и не навсякъде, Христови последователи, които ги убиват. Христовото учение, което единствено е способно да реши човешките проблеми, се критикува, унизява и подиграва и това е напълно нормално в света, дори за мнозина наричащи себе си християни, вярата на които се състои само в определени ритуали.

Човекът сам е създал определени граници за себе си, сам е определил дозата на своето здравомислие и той се придържа близо до нея. Защото, той се нуждае от това, така му е по-добре, по-удобно, и накрая по-познато му е.

Човек е заел позиция и бди над нея. Всеки въпрос или намек за по-широко разбиране на Словото, той го вижда като агресия или покушение върху вярата му. Защото той защитава своя духовен дом на вярата, построен на пясък, който в случай на излизането му извън рамките на ограниченото мислене, ще се разпука по всички шевове.

За да влезе човек в свободата на Христос, е необходимо да се отърве от рамковото, дозираното мислене. Вярата в Христос се строи върху духовната свобода в Него, а не върху религиозни догми. Господ е казал: „И ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.“ (Йоан 8:32)

Господ освобождава от всяка зависимост всеки, който идва при Него искрено, включително и от тази да се мисли ограничено, Той освобождава от всеки духовен и религиозен плен. (Лука 4:18)

Христос сам идва при човека духом, в сърцето: „Ето, стоя на вратата и хлопам, ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.“ (Откровение 3:20)

А човека сам прави своя избор и сам взима решение дали отвори на Христос и дали да иска и да търси, разбира се от Него, промяна на своето мислене и изобщо.

Превод: Светлина за теб